

ZENTAI ELLENŐR.

Helyi és vidéki érdekű társadalmi és közgazdasági hetilap.

Szerkesztő és kiadóhivatal: Kinizsi-utca 758. sz., hova a lapot érdeklő közlemények, hirdetések és az előfizetési pénzek intézendők.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 forint. — Egyes számok Berger testvérek könyvkereskedésében 10 krért kaphatók, hol előfizetések is elfogadtnak.

Megjelenik
minden vasárnap.

Hirdetések:

Berger testvérek könyvkereskedésében is főlvetetnek. — Hirdetési díj egy négyszög-centiméternyi térért 2 kr. — Bélyegdíj minden egyes beiktatás után 30 kr. — Nyiltér petitsoronként 10 kr.

A zentai járásfőosztás jelentősége.

VI.

Az első pont alatt jelzett kategóriába tartozó városi képviselőkhöz hasonló különlegességek kisebb-nagyobb számarányban majd minden városban és községben fordulnak elő; szerepük a legszánandóbb; mert állásuk fontosságáról nem eszmélnek, öntudatlanul cselekszenek s a felsőbbeségről azon fogalommal bírnak, mintha az azért léteznék, hogy a honpolgárok a karthausi „memento mori“-ját olvassák le a legutolsó kisbíró fontoskodó arcvonásairól is; szóval, oly emberek, hogy róluk bővebben megemlékezni sem érdemes, a kik látván nem látnak, hallván nem hallanak.

2. Második s az előbbihez sokban közel álló és számra nézve sem nagy mérvben elütő kategóriát képezik az úgynevezett „hét eszű“, „leszek ur“ atyfiak, kiknek bár fejök teljesen üres és összevéve nem bírnak annyi józan ítélőtehetséggel, mint egy soha templomot közletről nem látott hortobágyi számadó bojtár, és a kik tisztában is vannak magukkal az iránt, hogy urak nem lehetnek, de abban keresik és vélik föltalálni éltök egész föladatát, hogy a tanácsbeíreket és környezetüket, vagy éppen magát a polgármestert is „te“-nek szólíthassák. Ezen talpnyaló nyomorultak vannak tizenkilencen. Közöttük egyetlen zsidó sincs. Mihálkovits István polgármestersége alatt csupán hárman voltak s azok is inkább közönyösséggel vonták magukra a figyelmet. De mióta a város Mihálkovits Istvánt a polgármesteri székről elvesztette és a jelenlegi gyászos korszak beállt, számuk tizenkilencre fölszaporodott, részint nehánynak eltévedése, részint ujaknak beválasztása folytán. — Isten óvja meg e várost számuk tovább szaporodásától.

Az ezen második kategóriába tartozó városatyák azért veszedelmesebbek a közügyre az előbbi kategória embereinél, mert tevékenyek és rövidlátással sem lehet őket vádolni, a mennyiben valamint a jó kertész a téli napnak is minden sugarát ellesi és melegágyi növényeit annak jótékonyágában részesíteni igyekszik, úgy ott vannak ezek is mindenütt, a hova az ur „te“ pajtások rendelik őket és a hol kilátásuk van a „szervusz Gabi“ megszólításra a „szervusz Gyéni“ viszonzás tu világi gyönyört keltő s pillanatban mámorító kellemes viszhangjában gyönyörködni, egyuttal pedig egy pár „uri tempó“-t is elsajátítani: például a szűz tiszta igazság előtt szemet hunyni, a közgyűlésekben soha másként, mint a hogy az uripajtások megparancsolták, nem szavazni: az egyszeri gefreiter módjára, ki midőn kérdeztetett: minő a katonaelet? azt felelé: „Nekünk tiszteket csak türehető az állapotunk, de biz a szegény közembernek nincs mit irigyelni a sorsán“ — úgy gondolkozván az illető „hét eszű“-ek s „leszek ur“-ak, hogy urnak ur a pajtása is,

ha tehát ők az urak pártásai: akkor ők is urak; és ha már urak, akkor a paraszttal vagy az iparossal egy véleményen lenni: annyit tenne, mint ön magukat meggyalázni: mert az igazságot védeni minden paraszt tudja, az „paraszt tempó“, míg ellenben a közügyekbe való beavatkozástól akkor sem rettenni vissza, veszedelmes „én“-jüket akkor is föltolni, ha az a jog és igazság nyilvános lábbal-taposásával jár: „uri tempó“.

Szerencse, hogy Zentán nincs ur, különben a mi városi képviselőink föntebb esestetelt tizenkilence botrányos maguktartásával kompromittálná őket; így azonban legföljebb az előljárási tagjait „te“-zik s viszont egymás nagy lelki épülésére.

3. Következik a Gombos-kategória. Ebbe tartozik az előbbi két kategória 28 embere közül az első kategória mind a kilenc embere, a második kategóriából tizenegy és a volt zárgondnokok, kettőnek kivételével. Az ide tartozó képviselők száma nem nagy: 51 főt számlál, de annál károsabb a városra nézve.

Ezeknek tulajdonítható, hogy Zenta városát f. hó 1-én azon szégyenletes csapás érte, hogy tisztviselőinek s fizetést élvező hatósági közegeinek havi járandóságait nem volt képes a házi pénztár kifizetni, mert üres.

A Judás.

(Folyt.)

Szupics Márton „előljáró“ beszédjét bevezetvén, folytatónak ezeket mondja:

„A legközelebbi népszámlálás alkalmával, stbbi.“

Hogy ezen, teljességgel jellemezhetlen, de annak íróját eléggé jellemző hazugságok garmadáját kellő világosságba helyezhessem, leghelyesebben gondoltam cselekedni, ha — mielőtt annak részletes taglalásába bocsátkoznám, követe a szeged-szeged közmondás értelmét — annak a nagy port vert veszedelmes históriának történetét leírom úgy, a mint az valóban megtörtént. Lássuk tehát.

Az 1880 ik évi népszámláláskor a t. polgármester ur, illetve a t. tanács által én alulírott is meg lettem bizva egy szállási kör összeírásával. Minthogy azonban köröm — a mellett, hogy nagyra szabattott — a határ azon részére esett, hol a szállások többnyire 1—2, sőt 3 dülöre is beesnek a közlekedési uttól: sokkal hamarabb gondoltam végére érni a dolognak a nappal engedékeny sáros időben, ha gyalog megyek el, a mikor a szállásokat a szántóföldeken keresztül menve közel érem egymáshoz. Fogadtam tehát magam mellé egy embert s azzal január hó 2-án reggel megkezdtem terhes munkámat. Nappal engedékeny, sáros idő lévén, de mert — mint föntebb is érintem — köröm is nagyobb volt, t hát csak 5-én este értem be az Otomra, hová azért kellett bemennem, mert még ott is volt mintegy 23—25 család összeírandó. Beszállottam Szupics Mártonhoz, kit igaz és őszinte barátomnak tartottam s nála meghálván: másnap, január 6-án — egész nap fergeteges, havas-esős időben járva — bevezettem munkámat. (Itt meg kell jegyez-nem, hogy az én igaz és őszinte barátom az összeírás elbicskázván: 6-án egész nap azzal mulatta magát, hogy az összeírás utasításom szerint újra átdolgozta.) A következő éjjel ismét ott háltam, álmatlanul töltve úgy ezen, mint az

előbbi éjszakát, nem alhatván el csecsemő gyermekétől, ki egész éjjel folytonosan sivitott. 7-én reggel gyalog bementünk Szupics Mártonnal a városba s kézhez adtuk a bevezetett összeírás az akkori polgármester, tek. Mihálkovits urnak.

Elképzelhető, hogy csaknem egész 5 napi gyaloglás — 6-án mint említém, fergeteges, havas-esős időben — és négy éjjeli álmatlanság a legkötürőbb erőt is megviselné. Így voltam én is; ki voltam merülve, gondolván, kérés adatik: megkértem tehát a polgármester urat: lenne szives részemre kocsit rendelni.

Szivesen megtette s utasított az akkori örmester Molnár Istvánhoz, hogy annak mondjam meg rendeletét. Az örmester arra kért, hogy miután rendelkezésére nem áll több egy kocsinál, azt pedig csak sürgős esetben adhatja oda, legyek szives d. u. 1 óráig várakozni, (ekkor 11 óra volt d. e.) akkor oda rendeli a kocsit, a hová parancsolom, s én, ki annyira ki voltam merülve, s ki Zentán való 12 évi lakásom alatt — kivéven egy pár megyei gyűlési esetet s rokonlátogatást — kétszer sem maradtam ki éjjelre családi tűzelyemtől, most 5 napi távollét után csak a kény-szerűségnek engedve állottam rá a halasztásra. Szupics Márton mindenütt ott volt velem, s mint-hogy ő nem sietett, engem biztatott, hogy ne nyugtalankodjam, hanem menjünk el K—y kores-májába ebédelni. Nem tehetvén egyebet, úgy tettem, kéréven előbb az örmestert, hogy d. u. 1 órára Müncz Ádámhoz rendelje a kocsit.

Ezzel mi elmentünk. Menetközben Szupics Márton arra biztatott, hogy menjek ki vele hozzá éjszakára, majd a Felsőhegyről vizünk bort s nála mulatunk azon éjjel. Erre én azt mondtam, hogy azt semmiképp sem teszem; mert eltekintve attól, miként alig várom, hogy családomnál legyek: nem vállalkozom arra, hogy vagy három órai utat ismét gyalog tegyek meg.

— Nem gyalogolsz, — mondá ő — megvár a kocsit, mert a kocsi még örül, ha távol lehet a városától, csak inni-enni legyen, az pedig lesz.

— Abból semmi sem lesz, — válaszolám én — bár azt megteheded, hogy a Felsőhegyig előjöss velem; s ezzel elmentünk K—yhoz, hol egy kissé megebédeltünk. E közben oda jött Gáspár Ferenc is, ki előadta, hogy a polgármester urtól kocsit kért, a ki utasította őt, hogy keressen föl engem s velem eljöhet.

Mindaz, mit a durva bántalmazásról állít Szupics Márton, melylyel Gáspár Ferencet illetem volna, alávaló rágalom; mert a mi köztem és Gáspár Ferenc közt történt, sem volt egyéb megszokott élceskedésnél, mely ez alkalommal az összeírás helyes vagy nem helyes volta körül forogott; de sem nem bántottam, sem pedig a kocsit — mit különben nem is tehettem — meg nem tagadtam tőle. Azt egyebiránt mindenki beláthatja, hogy ha olyanféle szó fordult volna is elő, már a dolog természeténél fogva sem lehetett komoly. Ellenkezőleg ő, t. i. Szupics Márton támadta meg durván s bántalmazta Gáspár Ferencet azért, mert — mint állítá — Gáspár Ferenc áskálódása s hízeltése volt oka annak, hogy őt 1878-ban addig tanusított hauyagsága miatt az iskolaszék vele megakartta cseréltetni.

Közeledvén d. u. 1 óra, hogy a kocsit ne várakozzek utánunk, elmentünk Müncz Ádámhoz. Utközben találkoztunk egy pár ismerősünkkel, kik elkísértek bennünket Münczhez, kihez ismerőseinkkel együtt pár pohár borra bementünk. Azonban alig voltunk bent néhány percig, a kocsit megérkezett s Gáspár Ferenc sürgetett, hogy menjünk. Én Gáspár Ferencel mint régi barátommal kötekedvén, azt mondtam neki: „Ha te oly nagyon sietsz, én azért sem sietek“; mit ő tán komolyan vévén: kiment, mondván: hogy bepanaszol a polgármester urnak. Én trefára vévén a dolgot: hagytam távozni. Hogy volt e a polgármester urnál, nem tudom; azonban én is indulni

akarván, utána néztem, hogy hol van. Kimenvén, nevében szólítottam. Minthogy sem az udvaron, sem a kereskedésben nem találtam, kineéztem az utcára is, s íme, látom két városceled kíséretében jönni a jelenleg a M. L. ur tulajdonát képező épület mellett. Mire a Müncz kereskedése elé értek, én már a kocsin ültem.

A városceledék Gáspárral oda érkezvén, elmondták, hogy a polgármester ur azon üzenettel küldte őket, hogy a kocsi ne álltassak sehol, hanem menjünk. És miután mind Gáspár Ferenc, mind Szupics Márton fölültek a kocsi, csakugyan el is mentünk.

(Folytatása következik.)

Különfélék.

— Sándor Béla főispán távozik. Az „Ügyvédek Lapja“ erre vonatkozólag a következőket írja: a pénzügyi bírósághoz (mint képviselői körökben beszéltek) Sándor Béla főispán legközelebb rendes bírónak fog kinevezettni. Mint a beavatottak tudni akarják, a főispáni szék Jankovich Aurel, Szabadka és Baja sz. kir. városok főispánjával fogja betölteni; mások Parsetics Félix, Újvidék sz. kir. város főispánját, ismét mások egy Zentához közel álló tisztviselőt emlegetnek Sándor Béla utódjául. Majd elvállik, hogy melyik kombináció a helyesebb; mi részünkről korainak találjuk e tárgyban véleményt nyilvánítani.

— Mint hiteles forrásból értesülünk, a „jour fixe“ s tábor két részre szakadt; az egyik megunta a sok visszaélést, önzést és gazságot, melyet az ugynevezett „vezetők“ részéről tapasztalt; a másik pedig most már azon az uton lévén, honnan visszatérésnek helye nincsen, a szakadás folytán támadt új elemek bevonásával igyekszik betölteni. A szakadás nem maradhatott titokban, sőt a nyílt háború is kiütött köztük, melynek jelenségeül tekintendő az a támadás, melyet Mikosevics József tiszti ügyész és Gombos Gábor polgármester a rendőrkapitány ellen intéztek. S most már nyilvánvaló dolog az is, hogy Boromisza János rendőrkapitány legközelebb állásának elhagyására fog kényszerítettetni s helyét Dudás Lajos, jegyzői hivatalának megtartása mellett fogja betölteni; ezt a dolgot azon indoklással óhajtják a képviselőtestületben (statutum-változtatással) keresztülvinni, hogy Lukácsévics István adóügyi tanácsnok hivatalát jegyzői minőségben vezeti, hát a rendőrkapitányi hivatal vezetését Dudás Lajos szintén jegyzői minőségben láthatja el. Ezen értelemben osztattak ki a szerepek s ennek megfelelőleg folyik most az intriga és szemfényvesztés. Ugy tudjuk, hogy az intrikusok legközelebb érintkezni fognak a függetlenségi párt egy-két emberével, kiktől sem többet, sem kevesebbet nem várnak, mint Kozics István eltirását, hogy aztán szabad legyen a vásár. Mi ismerjük elváratainkat és tudjuk,

A „ZENTAI ELLENŐR“ TÁRCÁJA.

A SÖTÉTEN LÁTÓK.

Regényes elbeszélés B. J.-tól.

A „Zentai Ellenőr“ eredeti tárcája.

Indiának bramin nevezetű papjai legtöbb idejüket jóslattal, kuruzslással és a mi idejükből még fennmarad, imádkozással töltik be. Mindenről és mindenkinek tudnak jóslni, s a jóslat a szerint út ki, a hogyan valaki fizet; ha keveset kap a bramin, akkor a poklot zudítja a jóslatot kérő fejére, míg fényes jutalomért minden elgondolható szépet és jót jósl.

Egy szép tavaszi nap reggelén a feljövő napot a madarak danáikkal üdvözölték, minden fűszálon és falevelen a harmatesőppek mint megannyi gyémántok ragyogtak, minden élő lény az Égek urát dicsérte és magasztalta végtelen szeretetéért, melylyel a világot elárasztotta. Csak egy szegény agg bramin, kinek vállát 80 év nyomta, a városon kívül fekvő kunyhójában összekuporodva, komoran maga elébe nézve elmélkedett a világ mulandóságáról. Az öreg Zeubnak hívták, paptársai bölcsnek tartották és szerették mint atyjokat. Az aggastyán elmélkedését továbbfűzve e szavakra fakadt ki: Istenem, Istenem! meg tudsz-e nekem felebarátomat ámicottam, pénzüket kicsikarandó, hogy nyomorult életemet tovább tengethessem. Irgalompak Istene! térden csuszva fogok vezekelni és életem végnapjait

hogy tartózkodni fognak ezektől a kötéltáncosoktól, kiknek ütött már a végórájuk és kikkel nem sokára végleg leszámolunk!

— F. é. márc. 1-én 10 órakor még és 11 órakor már nem volt pénz a sárgaház pénztárában és így többen nem kapták meg fizetésüket. Ez az eset is elszomorító bizonyítéka annak, hogy a város ügyeinek vezetése rosz kezekre van bízva. Az az amugy is nyomorultul fizetett hivatalnok és tanító még annak a meglepetésnek is ki van téve, hogy a hó elsején azt a szegényes gázsiját sem kapja meg és így a legnagyobb kellemetlenséggel kénytelenek küzdeni. A 10 óra előtt kopogatóknak azt válaszolták a pénztárban, hogy később jönjenek, a kik pedig 11 órakor mentek, az ajtót zárva találták. Mikosevics-Gombos kormányát botrányosan jellemző állapot.

— Fölhívjuk a város t. főorvosának figyelmét arra, hogy f. hó 3-án d. e. 9—10 órakor söpörték az ördög-motollával a piacot, tehát akkor, midőn a piac élelmi szerekkel még telve volt és legélénkebb volt a forgalom. Azt hisszük, a közegésségre való tekintetből ez meg nem engedhető.

— Irtuk már, hogy mióta Zenta világitást ismer, soha sem volt olyan sötétség, mint jelenleg, a gondviselesszerű férfiak kormánya alatt. F. hó 3-án este 7—8 óra között olyan sötétség volt, hogy az ember két lépésre nem látott, mert egyetlenegy lámpa sem égett. A lakosok életbiztonsága árán akarja talán a tanács azt megtakarítani, mit botorul elpocskolt?

— Mi úgy tudjuk, hogy a népiskola építése 8000 frtért adatott ki. Most mégis azt halljuk, hogy Mikosevics-Gombos a vállalkozó Grundböcknek majdnem 16,000 frtot fizetett ki e címen.

— Gombos fölhívta Gubriczky cukrászt, hogy építsen kioszkot a templom mögé de Gubriczky azt válaszolta, hogy majd ha fagy. Ekkor pedig fagyaltját a közönség nem fogyasztja, tehát G. nem épít Gombosnak kioszkot.

— Purim-papján egy mózesvallású polgártársunk akarata ellenére hideg fürdőt vett a Tiszában.

— A bacs-bodrog megyei 48/9-iki honvédegyelet vasárnap az Elefántban közgyűlést tartott. Az egész megyéből részint személyesen, részint írásban 100-on fölül jelentkeztek. Korelnökül Gfeller Ferenc 48-as honvéderőnagy választott meg. A tisztújítás során elnökül Vujevich Zakár, jegyzőül Kalapsza József, pénztárossá Husvéth István választott meg, 8 tagu állandó választmány adatván melléjük. A március 9-én összeülő országos honvéd-egylet ülésére képviselőül Vujevich Zakár és Sztrilich

imádsággal tölteni, megbánva szánva bűneimet, a mikkel tégedet megbántottalak. Nyujts egy reménységart, hogy lelkem, ha porhüvelyét lerázza, fényes trónusod elé fog jutni. A szegény bűnös bramin imádságát oly mély áhitattal folytatta, hogy nem vette észre, midőn kunyhójának ajtaja kinyílt és egy mélyen lefátyolozott sugár termetű hölgy állt előtte. A hölgy vagy öt percig szemlélte a szegény öreget, nem akarta áhitatos imádságában zavarani. A mint az öreg fohászzkodásai közepette tekintetét az ég felé emeli, megpillantja az előtte álló lefátyolozott hölgyet és meglepetve kérdezi: Lányom! mi hozott téged ide, a szegény Zeub hajlékába?

— Atyám, én a bölcs braminhoz jöttem, hogy megtudjam téled jövőmet.

— Lányom, én már nem jösk senkinek, mert nagy bűnös vagyok és alig hiszem, hogy végnapjaim elegendők lesznek arra, hogy Istenemet imádsággal és bűjtöléssel kiengesztelhessem. Mondd meg, kedves gyermekem, mi a neved, kinek a lánya vagy?

— Neved Mezuza, Orion lánya vagyok.

— A dúsgazdag Orion lánya vagy? — kérde az aggastyán meglepetve.

— Igen, atyám, azé vagyok.

Az öregnek könyök tödültak szemeibe és könyvelt szemeit az égre emelve imígyen sóhajtott föl: Istenem, miért kell ez ártatlan gyermeknek szülei bűnei miatt bűnhődni?

— Atyám! nem értelek, mit mondtál?

— Gyermekem, ne kérdezz, mert borzasztó, mit lelki szemeim látnak.

Orion leánya nem volt félénk, sőt bátornak volt mondható, de az aggastyán szavai mégis

Gyula választattak meg. Vujevich elnök Görgey világios fegyverletétele fölötti bírálatra híván föl a közgyűlést, az egyhangulag hazaárulónak nyilvánítottatott.

— Szerkesztői irodaváltozást jelez a Híradó legutóbbi számában. A gyöngébbek kedvéért az irodaváltozás okáról egy kis fölvilágosítással szolgálunk: a bitang kölyök nem azért hagyta oda régi lakását, mintha alkalmasabbat keresett és talált volna, hanem egyszerűen azért, mert kitétték a szűrét az akasztóvirágnak, ki a lakbérében fölül még a kosztal is adós maradt, mely tartozását fő-fő protektora, Mikosevics József tiszti ügyész sem akarta kifizetni; így hát a becsületes szállás- és kosztadónak (kit már-már agyonevett a nyomorult ingyenelő) nem maradt más hátra, mint kitenni a szűrét; mert olyan arcátlan volt, hogy még ítéletnapig is elpotyázott volna a szegény ember nyakán. Már most kérjük, ki a nagyobb svihák: Mikosevics, ki ide hozatta és nem fizet, vagy Magyar Gyula, ki vállalkozott a nyomorult szerepre: Rúza Péter gyilkosának szolgálatába állni?

— A keresztény önségély zöszövetkezet intézői a mult napokban elnök-kijelölésre gyűltek össze, azonban megállapodásra nem juthattak, mivel Mikosevics József és satelleszei hevesen ellenezték M. L. megválasztását. Egyelőre azonban úgy látszik, hogy mégis M. L. lesz az elnök, ki azt valószínűleg el is fogadja.

— Szécsen mérnök, Magyar Gyula korhelypajtása is irodahelyiséget változtatott; ennek a foglalkozás nélküli urnak (kinek kosztos tányérját Schambach vendéglős fölfordította) pedig özv. Wechsler né tette ki a szűrét; mert hozomra akart kvártélyozni. Kérjük a rendőrkapitány urat, hogy ezt a diszes kompánit miért nem toloncoltatja el a városból? Vagy talán attól tart, hogy a „jour fixe“-sek diszes tábora fogyatkozást fog szenvedni? Sohse féljen ettől a kapitány ur, marad abban a táborban még elég hasonzóru existencia.

— A földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter, az 1884. évi október hó 30-án 46.188. sz. a. kelt rendelet 22. §-a értelmében a kőműves-, kőfaragó- és ácsmesterség gyakorlásához szükséges képesítés igazolásának elnyerhetése végett vizsgálóbizottságokat szervezett. Megyénkben a székhelyen elnök: Tripolszky Gyula kir. főmérnök, tagok: Gergurov Milán mérnök, Dötzer Ferenc építőmester, Prokop György építőmester, Puskás Gusztáv ácsmester.

— A fővárosi tanács határozata folytán, a kiállítás tartalma alatt, több iskola-épület olcsó lakásokul lesz bebutorozva. A kiállít-

megdöbbenették. Fátyolát fölrintja és szemközt ül le az aggastyánnal és mondja: Most már, kedves öregem, nem tágitó, és előbb el nem megyek hajlékodból, míg ki nem nyilvánítod, hogy mit rejt a titkos jövő számomra. Ezzel zsebébe nyúl és egy arannyal telt erszényt nyom az aggastyán kezébe. Zeub az erszényt gyorsan visszaadva mondván: Nem, gyermekem, nekem nem kell pénzed, van nekem hátralévő napjaimra, mi-ből megélhetek.

— Ugy hát kérésemet, ismétlem, mond meg, atyám, mit rejt a jövő számomra? Bármilyen is az, sorsomat békétürréssel fogom viselni.

— Jól van, lányom. Te akarsz, te kívánod. Add ide balkezedet.

Mezuza balkezéről lehuzza a keztyűt és oda nyujtja az öreg Zeubnak.

Hagyjuk magukra az öregot és a leányt. Mig az ennek jósl, forduljunk meg Angolország fővárosában. — London egyik élénkebb részének főterén egy kétemeletes ház vonja figyelmünket magára, nem mintha kiváló stílusban volna épülve, hiszen jobbról-balról is sokkal fényesebb paloták díszlenek; a mi figyelmünket lebilincseli, az épületnek belsejében van. A palota a tudománynak van szentelve. Angolország nagyon sokat áldozott és áldoz a tudomány oltárára. De meg is látszik rajta. A tudomány karöltve jár e sziget lakóinál a vagyonosodással. Két hónappal előbb elbeszélendő történetünk előtt hét tudós jött össze az imént jelzett épület tanácstermében egy fontos ügyet megrostálendő. Ha az ember vizsgaszemmel végig tekinté ezt a hét férfit, akaratlanul is tiszteletet érzett irányukban. Ok komolyan fölfogták

tási olcsó lakások használatára csak az van jogositva, ki arra a szabályszerű díj (35 kr) lefizetése mellett utalványt nyer. Az utalványtulajdonos az utalványán megjelölt teremben egy szalmamatracsal, lepedővel, két párnával, takaróval felszerelt és függönnyel elkülönített vaságy-nak, továbbá széknek, felsőpolnak, ruhafogasnak, mosdó- és ivókészletnek és törülközőnek használatára van jogositva. Minden épületben külön női termék állanak rendelkezésre. Ruha és lábbeli tisztításért külön 5 kr díj fizetendő. Podgyász és értéktárgyak szelvény mellett a vállalat felelősségére a ruhatárban tételnek el. A termék és ágyneműek tisztántartása a fővárosi hatóság és orvosi felügyelet alatt áll. Egyes ágyak vagy külön termék 8—12 személyre már előre rendelhetők a fővárosi központi lakás irodában, IV. ker., költő-utca, honnan a megfelelő összeg beküldése után a kívánt napokra szóló utalvány posta útján megküldetik. Ily rendelményhez egy 5 krosz postabélyeg csatolandó. Egyletek, társulatok és tömeges látogatók részére előleges bejelentésnél ezer ágy áll rendelkezésre. — A fővárosi kiállítás olcsó lakás vállalat.

— A gazdaközönség figyelmébe. Zenta város közönsége ezennel értesítettik, miszerint a városi közlegelőkre hajtandó jóságok után következő legelődíjak lettek a f. hó 12-én és 13-án tartott közgyűlés által megállapítva, u. m.: 1 db ökréért fizetendő 8 frt, 1 db vegyes baromért (tinó és 1—3 éves borju; meddő tehén és 1—3 éves üsző) 6 frt, 1 db tehénért 6 frt, 1 db ló és 1 éven fölüli csikó 6 frt, 3 db disznóért 1 frt, 1 db birka- vagy kecskéért 1 frt, 1 db bárány- vagy gedáért 50 kr, 1 db szamárért 2 frt. — Eme díjak a jóság bejelentésekor a zonnal fizetendők. Jogositva van minden helybeli háztulajdonos, illetve földbirtokos jóságot a legelőre hajtani; de köteles mindenki a legelőre hajtandó jóságot birtokaránya szerint folyó évi március 1-től kezdve legtovább március hó 15-ig bejelenteni; ezen határidő letelte után pedig — föltéve, hogy a jóságállomány meghatározott száma betöltve nem leend — megengedtetik minden helybeli háztulajdonos, illetve földbirtokosnak, hogy jósága darabszámát — birtokarányától eltérőleg — tetszése szerint, a megfelelő legelődíj azonnali lefizetése mellett bejelentse. A bejelentett jóságról nyert igazolvány a jóságtulajdonos által a pásztornak átadandó; sz. goruan súlyos pénzbírság terhe alatt tiltva lévén a jóságtulajdonosnak, jóságot bejelentési igazolvány nélkül a legelőre kihajtani, illetőleg a pásztornak átadni, valamint ez utóbbinak azt igazolvány nélkül elfogadni. A birtok aránya szerint a legelőre hajtandó jóság száma következőkben állapítatik meg: I. Ház-tulajdonos. 1 db nagyjóságot. — II. Föld-

hivatásukat: a tudományok éltek, a tudományok fölött papjai valának. A tanácsterembe érkezve, egy hosszú, zöld posztóval borított asztal mellett helyet foglaltak. Az elnök erre imígyen kezdte beszédét: Uraim, önök tudják, hogy mily tárgy fölött akarunk tanácskozni, és úgy hiszem, az ügyet ma véglegesen is fogjuk. Mert, a mint tudják, tisztelt kollégám, e tárgy fölött már két ülésünk volt, de megállapodni nem tudtunk. Az elnök ezután elővesz egy iratesomót és fölbontva kezdi lapozgatni. Egyszerre csak fényleni kezdenek szemek az örömtől: megpillantván az irat alatt álló nevet: Albion Frigyes. — Megvan, — ugymond — a kit keressük. Ha lehet valakit Indiába küldeni, az csakis Albion Frigyes lehet, mint a ki alapos tudományosságának számtalan bizonyítékát szolgáltatva. Az elnök még öt folyamodványt végig nézett és félre tette azokat, e szavakat intézvén társaihoz: Mit mondanak tisztelt kollégám, jó lesz-e, ha Albion lovagot bizzuk meg az indiai küldetéssel? A hat tudós egyhangulag helyeselte az elnök indítványát.

Hogy voltaképpen mit akart a tudós társaság az indiai küldetéssel elérni, azt magától Albion lovagtól nem sokára megtudjuk.

Albion Frigyes még aznap értesítette a tudós társaság, hogy a hat folyamodó közül a választás ő rá esett és ő bizatik meg az Indiába való utazással, egyúttal megbízó levelet és ajánló iratokat, valamint tetemes összegekről szóló indiai bankházakhoz címzett váltókat kézbesített nekik.

(Folytatása következik.)

birtokos gazda 1—10 lánccig 2 dbot, 11—25 lánccig 4 dbot, 26—50 lánccig 8 dbot, 51—75 lánccig 12 dbot, 76—100 lánccig 16 dbot, és így följebb. Vegül értesítettik a t. c. közönség, miszerint a legelő-díjszedési iroda a városházi kapu bejárata alatt jobbra (azelőtt városgazdai szoba) f. évi március hó 1-jétől kezdve délelőtt 8—12 és dél után 2—4 óráig nyitva leend.

— Bács-Bodrog megye 1884-ik évi gazdasági állapotáról a megye közigazgatási előadója részletes jelentést tesz közzé, mely szerint e megyében a buzaterület két év alatt mintegy 50,000 holddal szaporodott; az összes termés ellenben több mint másfél millió métermázsával kevesedett. A belvizek levezetésére a megye alispánja az országos kulturmérnökséggel a legkiterjedtebb munkálatokat fogantatosítja. A kendertermelés jelentékenyen gyarapodik, a mit az állattenyésztésről nem lehet mondani, mert a gazdasági állatok közül a szarvasmarhák száma az utóbbi három év alatt föltünően apadt, átlag kevesebb a sertés is, s egészen apad a juhok száma. A ló csak helyenkint. A legelők fölosztása s a tulyomó gabonatermelés visszahatást gyakoroltak az állattenyésztésre. A takarmánytermelés gyenge lábon áll, s célszerű vetéscseré alkalmazása vagy helyes berendezése hiányában nem létezik ok-szerű átmenet az állattenyésztés általános és sikeres fejlesztésére, dacára annak, hogy az állam évenként alkalmat nyújt a községeknek és gazdáknak olcsó módon jó tenyészállatokat beszerezni, hanem e kedvező alkalmat sem használják föl megkívántatón, mert még mindig van elég község, mely jó tenyészbikát nem szerzett be és van sok olyan, mely a tenyésztésre szánt állatot „helyben vagy vásárokon” szerzi be, s némelyütt csak egy, legföljebb két tenyészállatot tart a község. Így megtörténhetik az, — a mint hogy a múlt évben meg is történt egy községben, mely az államtól vásárolta a bikát — hogy rövid idő alatt felhasználás következtében tenyészképtelenség áll be. Az állam a jutányos ár és hosszabb tartamu részletfizetés mellett oly kedvező alkalmat nyújt a beszerzésre, hogy ezt minden községnek a szükségletnek megfelelő számban kellene fölhasználni.

— Március 15-én — jövő vasárnap — a függetlenségi kör fölolvasással egybekötött társas vacsorát rendez, mely esti 7 órakor veendő kezdetű. Egy teríték férfiaknak 1 frt, nőknek 80 kr. Fölsőleges, sőt tapintatlan munkát végezőnek, ha a kör tagjait a megjelenésre buzdítani akarnók, mert mindenki tudja, hogy minő nap Magyarországra nézve március 15-ike, ennek a napnak emlékét minden igaz hazafi megünnepli. A kör csak alkalmat akar szolgáltatni arra, hogy tagjai külső jelekkel is kifejezést adhassanak a nagy nap iránti kegyeletöknek, hogy hazafias érzelmeiknek tápot adva erőt gyűjthessenek a jövő méhében rejlő nehézségek leküzdésére. Azért azt hisszük, hogy a dicső nap megünneplésében sokan, igen sokan fognak részt venni, különösen a fölolvasásra megjeleni.

— A függetlenségi kör gyászlobogójára újabb adakoztak: Tésits Sándor 2 frtot, Kopasz Mátyás Mihály 40 krt, György Alajos 25 krt, Gombos András, Gombos János, Pócs Antal, Patócs György, Szűcs József 20—20 krt, Aulik Antal, Fodor Mihály, Madarasi 10—10 krt, Benecik János pedig a lobogó rudját ajándékba készítette. A kör nevében meleg köszönetünket nyilvánítjuk az adakozó uraknak.

— Hogy Kovács Péter végrehajtóra vonatkozó közleményünk nem légből kapott, a következőkben igazoljuk. A követelés, melyre 1 frt 74 kr helyett 3 frt 4 krt hajtott be Kovács Péter, Keczely Mészáros Péter 1 frt 50 krros követelése volt, melyhez 24 kr bélyegköltés volt megítélve. A 3 frt 4 krt a városi pénztárnál tiltotta le Kovács Péter, még a pénztárnok és ellenőr is megütözköztek az eljárás fölött. Ennek, valamint a szállási végrehajtások körül Kovács Péter által elkövetett törvénytelen eljárások szellőztetésére egy sárgaházbeli egyén kért föl bennünket, ki ezuttal kinyilvánítja, hogy ha Kovács Péter a maga érdekében állónak tartja, kész azoknak névjegyzékével szolgálni, a kiken törvénytelen végrehajtási díjakat szedett.

— Jóakaróink figyelmeztetik, hogy Burány Péter a Híradóban arra hívja föl e lapok szerkesztőjét, hogy 75 frtos tartozását fizesse le. különben bírósági uton fogja behajtani. T. olvasóink emlékeznek, hogy e lapok szerkesztőjét a Híradó 1884. évi május havában azzal a váddal illette, hogy Burány Pétert 100 frttal meglopja. E lapok szerkesztője 184. évi március 16-ika óta Burány házában nem volt, vele szót nem váltott, tehát tartozásából 25 frtot nem törlesztett 1884. március 16-tól 1885. évi márc. 1-ig. Hogy most 75 frtos követeléssel állott elő, ön-maga cáfolta meg, mintha neki e lapok szerkesztője 1884. május havában 100 frttal adósa lett volna. Ezzel Burány önmagát jellemezte. Ilyen ember nem érdemi meg, hogy cáfolásával foglalkozzunk, csak annyit jegyzünk meg, hogy ez utóbbi vádjá éppen olyan hazugság, mint az előbbi volt.

— Adán a tisztújítás 1884. dec. havában ejtetett meg, mely alkalommal az adaiak Fischer Sándor csendbizont nem akarták újból megválasztani. A nemes szolgabíró a csendbizonti állás betöltését elnapolta, később fölhívta az előjáróságot, hogy fogantatosítsa a választást, mely nem a szolgabíró kedvere ütven ki, ukázt küldött, melyben kijelentette, hogy a választás mellőzésével továbbra is Fischer Sándor marad csendbizont. A képviselők e fölött annyira megbotránkoztak, hogy 24-en leköszöntek képviselői állásukról, köztük több virilista. Hja! ez szabadelvűség.

— A divathősök figyelmébe. Párisban a magas mellényt kiszorítja a mélyen vágott mellény. Ez a divat a lehető legkifogástalanabban vasalt inget teszi szükségessé, tehát a jó mosónak ázsioja erősen fog emelkedni. Kar-kosné számot vetett ez újabb divattal, midőn mosó-intézetet állított. — Egyúttal fölemlítjük, hogy Kiss Antal férfiszabónál a legfinomabb öltönyök — francia és magyar szabásuak — igen jutányos áron kaphatók.

— Gazdálkodás az erőben és a nyagban. Braun József ur fűrészelő gyára mellé gőzmalmot épített, mely már április havában üzembe lesz vehető.

— Beküldetett. A kis-trafikusok panasza. A szegedi m. kir. pénzügyi igazgatóság határozata következtében a kis-tőzsdésnek hetenként csak egyszer szabad szükségletét a nagytőzsdéből födözni. A kincstár nem ad a nagytőzsdének elegendő készletet és így megtörténik, hogy a trafikokban egész hónapig át a legkelendőbb cikkek hiányzanak, mert például egyik faj a készletből elfogyván, két hónapig nem kapható. A kis-tőzsdés nem rendelkezik annyi pénzzel, hogy magát három hónapra ellássa dohányne-műekkel. Az igazgatóság megköveteli, hogy a trafikuskok pontosan fizessék a bérátalányt, de arról nem gondoskodik, hogy a tőzsdé után legyen annyi jövedelme, hogy födözhesse az összeget, s igen gyakran megtörténik, hogy más cikkek után befolyó jövedelemből kénytelen a tőzsdéadót fizetni. Ennek oka egyedül az, hogy az igazgatóság nem szolgáltat elegendő készletet a nagytőzsdésnek. Ezen fölül még az a kár is éri a kis-tőzsdést, hogy a rossz pakolás miatt sok dohány kipocsog a csomagból, vagy a száivarok közül igen sok az elrongyolott, tehát hasznavehetlen. A kis-tőzsdés 10%-ot kap az elárúsításért, de ritka az a kistőzsdés, a ki rá nem fizet. Hogy minő visszaélések követtetnek el a tőzsdék engedélyezése körül, minden kistőzsdés tudja. Például A-nak van kistőzsdéje, B. is kér. Ezt közlik A-val. Ezzel megígértetik, hogy megfizeti a B. által följajánlott általányt, de azért B-nek is adnak engedélyt. Így préselik a kistőzsdéseket. Arról meg már nem is szólok, mennyire faggatják a fiáncok a trafikuskokat Persze mindennek megvan a maga oka. Általános a panasz, de a bajt nem orvosolják. Csak az adót követelik, arról azonban nem gondoskodnak, hogy lehetővé tegyék az adózást. — Goldstein György.

— A törzs betét a zentai takarékpénztárnál. Ha például egy szolgágyermek hat éven át havonként betesz a zentai takarékpénztárba egy forintot, hat év multával lesz 90 forintja, pedig csak 72 frtot rakott be hat év alatt; ha ezt az összeget bennhagyja újabb

hat évre, akkor 12 év múlva, tehát 23—24 éves korában lesz 220 frtot meghaladó tőkéje. — Ha pedig valaki leánygyermekét férjhez menetelére biztosítani akarja, hat éven át havonként betesz például 5 frtot, hat év múlva leányának lesz 450 frt, 12 év múlva 1100 frt hozománya, pedig hat év alatt csak 360 frtot, 12 év alatt csak 720 frtot rakott be a szülő. Tehát a ki akar takarékoskodni, megteheti a zentai takarékpénztár közvetítésével.

— Szomorú állapotot kell konstatálnunk a helybeli kir. járásbírósnál. — Némely csekélyebb ügyeket referáló aljegyzők egyike — ki egyszersmind vizsgázott bíró is, s kinek nevét ez alkalommal elhallgatjuk — az igen sürgős ügyeket is magánál tartogatja több napokig, s ha talán az érdekelt felek avagy megbízottai annak mihamarabbi elintézését kérik, még gorombául utasítja el őket, kijelentvén, miszerint a sürgéseket nem szereti, s ha a járásbírónál nem keresnek orvoslást az illetők, elheverhetnek az ügydarabok akár itéletnapig is a fiókban. Hiszen sürgetés nélkül is el kellene azokat intézni, nem bevárni az o szerinte gyakori alkalmatlanságot. Ezt csak figyelmeztetésképen hozzuk föl ez alkalommal az igen tisztelt aljegyző úrról, hogy majd talán más kor illetelmesebben fog elbánni az ügyeket sürgető felekkel.

— Ki vagyok, — mi vagyok, — kir. bir. végrehajtó vagyok. Hát nem tudja kend levenni a kalapját, ha én bejövök kendhez? Hát nem tudja kend, hogy én ki vagyok? Akkor tudja meg kend, hogy én kir. bir. végrehajtó vagyok. — Ily dörgedelmes szavaknak voltunk nemrég fültanúi egy szegény paraszt atyafi hajlékában. Ki is, midőn a végrehajtó ur nemes funkcióját végzendő, hajlékába bement vala, föltett kalappal fogadta őt. A szegény atyafi ijedtében azt sem tudta, hogy kalapját hova dugja, de hogy mégis a gyilkos tekintetű végrehajtó ur szeméi elöltüntesse, nehogy más ingó hiányában azt lefoglalja, sebtiben az ágy alá dobta. S csakugyan jó előzete volt a szegény atyafinak, mert midőn már a végrehajtó ur beakará zárni a foglaltatási jegyzőkönyvet, — mutatóujját homlokához csapva — a fölperesnek nagy öröme: még egy kalap. Hiszszük, hogy eltalálja a végrehajtókat ismerő közönség, hogy melyik a kettő közül? — A kik pedig még nem ismerik, azoknak bemutatjuk. Czár * István kir. bir. végrehajtó.

— A „Regényvilág”-nak mult évi október hóban megindult V. évfolyamából most kaptuk a 6—13. füzeteket. Révai testvérek, e folyóirat kiadói, most nem csak a tartalommal, de a rendkívüli anyagbőséggel is meglepetést szereztek a művelt közönségnek, mely mind nagyobb számban sorakozik a hazánkban páratlanul álló szépirodalmi heti közlöny körül. Az egyes füzetek most már 3—3 ivre terjednek és négy nagy regény közlése folyik bennök a tárcarovaton kívül. Beniczkyne Bajza Lenke, Tolnay Lajos a hazai írók közül, Ohnet György a francia irodalom legolvasottabb művelője, Dosztojevszki, az orosz irodalom klasszikus munkása a külföldi képviselőiben, egy-egy regényükkel jelennek meg e lapok hasábjain. Beniczkyne a „Regényvilág” olvasói sokkal jobban ismerik, mintsem a „Porban született” című mostani regényét még külön is ajánlani kellene. Ugyanaz a finom jellemzés, ép oly érdekes helyzetek, rokonszenves hősök, mint a milyenekhez e jeles író minden regényében szokva vagyunk. — Tolnay Lajos „A polgarmester ur” című regényében a vidéki életnek oly nagyszerű rajzát adja, hogy valóban nem tudjuk, az élethű festést, avagy a kompozíció ügyességét bámuljuk és dicsérjük-e meg jobban. — A fordított regények érdekes volta mellett szerzőik neve kezekedik. A tárcarovat érdekes, változatos, élénk. Kisebb elbeszélések, rajzok, finom pikantériák egész halmaza. Szóval, a „Regényvilág” minden száma oly színvonalon áll, mely aesthetikai, irodalmi, kritikai szempontból egyaránt fölülte van minden kifejezésnek és megérdemli a legnagyobb pártolást, terjesztést. — Ara füzetekenként csak 15 kr. előfizetés utján egy negyedévre csak 1 frt 95 kr. — Az előfizetési pénzeket legcélszerűbb egyenesen a kiadóhoz, Révai testvérekhez küldeni. (Budapest, váci-utca 11.)

— Vettük a „Gondülő” 24. számát, mely változatos tartalma mellett még ünnepi számnak is mondható, mert Jókai Mór születése napjának hatvanadik évfordulóját ünnepli meg, még pedig oly módon, midőn azt hazánk egyetlen lapja se tette és mely méltó a nagy férfiuhoz, hazai irodalmunk büszkeségéhez. Mert csakugyan helyesen említi L—s, a cikk kitűnő írója, hogy: „Első eset, hogy magyar író oly általános ünnepeltetésben részesüljön a királyi családtól le

* Talán Rác?

Szerk.

a legutolsó magyar kunyhóig”. Köszönet érte a hazafias érzelmű kiadónak. E cikket követi: „Szalmadi Pál politikai tanácsai Gelsey Mihályhoz”, szatira Tóth Endrétől; „Az új főispán”, regény, Tolnay Lajostól; „A király kegyelme”, Mikszáth Kálmántól; „A végzet”, regény, Mar gítay Dezsőtől; „Ki tette?”, elbeszélés, Kazár Emiltől; „Székely támad, székely bánja”, történeti regény P. Szathmáry Károlytól; „A gránát-köves asszony”, Marlitt E. legújabb regénye, fordította Mártonffy Frigyes. Ezeket követi a boríték érdekes tartalma, u. m.: A magyar gazdaszony, vegyesek, talányok, talányfejtők és szerkesztői posta. A minden vasárnap megjelenő „Gondülő” előfizetési ára: negyedévre 1 frt 50 kr., egy hónapra 50 kr. Az előfizetési pénzek Székely Aladár kiadótulajdonoshoz küldendők: Budapest, VII. dób-utca 14. Figyelmeztetjük olvasóinkat e kitűnő lapra, melyből a kiadó mindenkinék szolgál mutatóványszámmal ingyen és bérmentve, ki e végre hozzá fordul.

— A „Magyar Háziaszony”. Az e cím alatt Budapestben megjelenő háztartási, gazdasági és szépirodalmi hetilapnak, mely a magyar gazdasszonyok országos egyetemen hivatatos közlönye, — előfizetési ára egy évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. Előfizethető legcélszerűbben postautalvány által a „Magyar Háziaszony” kiadóhivatalához Budapestben, váci-körút 20. — Mutatóványszámok ingyen küldetnek mindazoknak, kik a kiadóhivatalhoz zekért — legcélszerűbben levelező-lappal — fordulnak.

Gabonapiac.

Budapestben gyöngye kínálat és élénk vétel. kedv. Buza 8.40—8.70, zab 6.50, kukorica 5.70. Zentán buza 7.20, zab 5.50, kukorica 4.20 mm.-ként.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
REITMANN FERENC.

Értesítés.

A zentai hitelegylet-szövetkezet üzlet-részesei ezennel tisztelettel értesítettek, miszerint a f. évi március hó 8-án d. u. 3 órákor tartandó alakuló közgyűlés napirendjébe a cégjegyzők választása is pótlólag fölvetetett.

Kelt Zentán, 1885. évi március hó 1-én tartott alapítói értekezletből.

Az alapítók megbízásából:

Scheinberger Dagobert s. k.

Meghívás

a Zentán 1885-ik évi március hó 19-én d. u. 3 órákor a nagyvendéglő (Eugen főherceg szálloda) üvegtérképében „Zentai keresztény önszegélyző szövetkezet” cím alatt megalakuló szövetkezet

alakuló közgyűlésére.

Tárgyai:

1. Alakuló közgyűlési elnök és jegyző választása.
2. A már jegyzett törzsbetétek számának meghatározása.
3. A szövetkezeti alapszabályok tervezetének a szervező bizottság általi bemutatása, azok megállapítása és elfogadása.
4. A szövetkezet megalakulása fölötti határozathozatal.
5. Elnök, igazgató tanács, felügyelő-bizottság, cégjegyzők és választmány választása.

Az alapító-bizottság megbízásából:

Vartus Alajos.

Hirdetmény.

A zentai takarékpénztárnál az egyesek által kézi-zálogképen elhelyezett, de kellő időben ki nem váltott arany és ezüst értékű tárgyak március hó 8-án (vasárnap) d. u. 4 órákor az intézet helyiségében nyilvános árverésen eladatni fognak. Mihákovics,

Vaskereskedésembe két jóhából való fiut tanoncúl fölveszek.

Flesch József.

Főt. Trifunovics ur házának (Vörösmarty-utca 1153. sz.) az a része, melyben jelenleg Braun kir. bir. végrehajtó lakik, Sz.-György-napra kiadó. Theodorovics, szerb kántor.

Szerb-utcában 1208-ik szám alatt fekvő házamban három padolt és festett szobából, konyhából, élés- és fakamrából álló lakás, négy lóra istállóval és szénnaplással, Szent-György-napra kiadó. Neider Keresztély.

Ötvös-utcában 519-ik sz. a. fekvő házamban egy terem mellék-szobával kiadó. Hirschenhauser József.

A torontálmegyei gazdasági kiállításon 1884-ben EZÜST DISZ-OKLEVELET nyert.

A bécsi 1883. évi nemzetk. gyógyss. kiállításon EZÜST ÉRMET nyert.

A triestti 1882. évi kiállításon BRONZ-ÉRMET nyert.

A gráci 1880-ik évi országos kiállításon

ELISMERÉSI OKLEVELET

nyert.

A MOHAI ÁGNES FORRÁS

hazánk egyik legszénsavdúsabb

SAVANYUVIZE

Kitűnő szolgálatot tesz főleg az emésztési zavarokról s a gyomornak az idegrendszer bántalmain alapuló bajjaiban. Általában a víz mindazon kóroknál kiváló figyelmet érdemel, melyekben a szervi élet támogatása és az idegrendszer működésének fölfokozása kívánatos.

Borral használva kiferjedt kedveltségnek örvend.

Kizárólagos
főraktár

Édeskuty L.

m. kir. udv. szállítónál,
Budapestben.

Ugyisint kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Áz 1884-ik évi elszállítás

1,500.000

palaczk.

ZENTÁN KAPHATÓ: Buchwald József, Horty János, Nikolits M., Schambach Emil, Terbusca János és Zettin Józsefnél.